

ŠPORTNI TABOR MLADIH SLEPIH IN SLABOVIDNIH (ŠDSS)

Športno društvo slepih in slabovidnih ostaja še naprej med glavnimi organizatorji večdnevniških športno rekreativnih dejavnosti za mlade slepe in slabovidne.

KRATEK OPIS ŠE SVEŽEGATABORA NA KOLPI

Ob vročem sončnem vremenu v Beli krajini, v majceni vasici Marindol, kjer je taborni prostor Zveze kranjskih tabornikov smo ŠDSS-jevci ponovno taborili. Za nami je prelep in kvalitetno izveden športno rekreativni tabor za slepo in slabovidno mladino s področja celotne Slovenije. Mladi so se udeležili tabora z veseljem in z velikimi pričakovanji. Največje vprašanje za njih je, kako priti do potrebnih sredstev za »vstopnico« na tabor, ki na žalost stane nekaj tisoč tolarjev. Tako tabor, kot tudi Kolpa jih nista razočarala, saj so se vsega naužili v polni meri.

Dogajati se začne že v sredo zjutraj na železniški postaji, kjer se snidemo pod uro. Kljub dnevni vrveži se počasi vsi zberejo, nekatere pripeljejo starši, nekatere prijatelji, večina pa jih prispe kar samih. Mladi so že vajeni uporabljati različna prevozna sredstva, da pridejo na cilj, naj bo to taxi, vlak ali avtobus, vse je potrebno natančno poznati, da se lahko čimbolj samostojno vključujejo v svoj vsakdanjik. Sreda 5. julija 2006 vsekakor ni bila vsakdanjik. Pod uro na železniški postaji, je organizacijo potovanja prevzelo ŠDSS s tremi simpatičnimi voditeljicami. Brez večjih težav so prispeli do končne postaje v Črnomlju, kjer smo preostali voditelji čakali s kombiji ter jih prepeljali v tabor, ki je od Črnomlja oddaljen približno 20 km. Vožnja z vlakom, kot tudi s kombiji je zanimiva in nabita z emocijami pričakanj, kako se bodo prihodnji dnevi odvijali. Tovrstna taborjenja so vsekakor lepa priložnost, za navezovanje medsebojnih stikov in novih prijateljstev. Velik problem slepih in slabovidnih je navezovanje stikov s preostalimi ljudmi. Redki posamezniki se zaustavijo in želijo na nek način priskočiti na pomoč, biti prijatelj a prej ali slej tudi te posameznike odnese oster tempo življenja naprej. V vročini in ob pestrih delavnicah na taboru so se ta čustva rahlo umirjala in se prilagajala dnevni toku Kolpe, ki je letos počasen, topel in umirjen. Aktivnosti, ki so se dogajale v dopoldanskem času so bile prilagojene slepim in slabovidnim in slepi so se razveselili prav vseh delavnic, ki smo jih organizirali prostovoljci pri ŠDSS. Spoznali so se s folklornimi plesi, novinarstvom, sproščanjem, golballom, namiznim tenišom, showdownom in umetniško orientacijsko delavnico. Vzporedno z delavnicami pa so potekale različne športne aktivnosti, kjer se slepi ob zagotovljeni varnosti vsaj malo razmigajo in ponovno občutijo svoje telo v različnih položajih.

Ob izteku tabora izvedemo popolno generalno čiščenje, brez izjem in se nato na podoben način, kot smo prispeli odpravimo domov. Občutki na vlaku so precej bolj samozavestni, ki pa jih premaguje utrujenost od nenaspanosti in napornega petdnevnega urnika.

GLAVNA NAČELA TABORJENJ ŠDSS

Že zgoraj omenjeno navezovanje stikov in medsebojno druženje se nam v ŠDSS zdi najpomembnejše načelo, ki nas vsako leto znova postavi pred dejstvo in nam veleva, da vsako leto izpeljemo tri tabore. V današnjem času ob poteku skoraj popolne integracije v srednjem šolstvu in osnovnem šolstvu je zelo malo možnosti za druženje, za sproščen pogovor s sebi enakim vrstnikom. Velikokrat se navezana prijateljstva na taborih prenesejo naprej v življenje in se vse do ponovnega snidenja ohranjajo preko različnih komunikacijskih naprav, kot so telefoni ali modernejši računalniški programi, ki preko interneta omogočajo brezplačne pogovore v nedogled. Slepi največ komunicirajo prav na tak način, ker jim je to najlažji dostop do prijatelja. Vsakršnen drug način zna biti veliko bolj naporen oz. zahteva od nekoga, da slepemu ponudi pomoč, kot njegov spremljevalec in ga pot nauči samostojno prehoditi ali ga vedno spremlja. Vsi smo mnenja, da je tovrstno druženje dvakrat do trikrat na leto dobrodošlo in da je to tudi glavni razlog za veliko udeležbo mladih na naših taborih.

Drugo načelo, mimo katerega se na naših taborih ne da, je šport, tekmovanje in sproščenost med izvedbo teh aktivnosti. Izvede se približno 12 tekmovalnih disciplin, ki so prilagojene slepim in so izenačeni pogoji za vse. Bistvo aktivnosti je, da se med njimi razvije veliko sodelovanje v skupini, kjer se spodbujajo in držijo skupaj ter gradijo skupen rezultat in skupen uspeh. Hkrati pa razvijajo tudi tekmovalnost v odnosu glede na druge skupine, s katerimi se borijo za končno zmago. Borba za zmago poteka v zdravih prijateljskih in sproščenih odnosih, ki predvsem temelji na pomoči tako svoji skupini

kakor tudi nasprotniku, če je le ta te potreben. Ob koncu so vse skupine nagrajene enakovredno, ker so vsi vlagali svoj trud in požrtvovalnost, da so prišli do cilja.

Tretje načelo a še zdaleč ne najmanj pomembno je socializacija v ožjem pogledu in sicer soočenje z prevzemanjem odgovornosti, samostojnimi dejavnostmi in odločitvami, vsakodnevnimi opravili slepih in vlogo posameznika v skupini. Kar naenkrat se izkaže, da se mladostnik v petih dneh znajde v večih različnih situacijah, kjer je odvisen le od sebe in ne od mame, učitelja ali prijatelja, prijateljice. Preko teh situacij poteka dokaj intenzivno učenje, ker se te situacije lahko stopnjujejo in nadgrajujejo. Posameznik ima možnost situacijo reševati sam, vprašati prijatelja za nasvet in pa stopi po pomoč k voditeljem na taboru, ki poznajo tovrstno problematiko in pravilno pristopijo k stvari. Dolgo že ugotavljamo, da je petdneven umik iz domačega okolja, ustaljenih navad in monotonih dejanj nujen in zelo koristen za vsakogar. V primeru, če se slep težko ujame in spopade z vsemi tegobami, ki nanj pritiskajo teh pet dni, to ni tako dolga doba, da bi pustila posledice na posamezniku.

Četrto načelo je spoznavanje udeležencev z ureditvijo in problematiko slepih v državnem prostoru. Seznanjenje z dejavnostmi Zveze slepih in slabovidnih Slovenije, Medobčinskih društev slepih in slabovidnih, Zavodom slepih in slabovidnih ter mobilno službo in njenimi dejavnostmi, Zvezo za šport invalidov in športom slepih. Zdi se nam, da mladi predvsem na športnem področju preslabo poznajo ureditev in dejavnosti, ki se jim ponujajo s strani zgoraj omenjenih ustanov. Tako vsako leto eno delavnico namenimo tej problematiki in jim počasi odpiramo obzorje tudi v tej smeri. Na taboru se trudimo vzbuditi željo po gibanju in rekreaciji tudi preko drugih društev. Nenazadnje pa se nekateri od udeležencev lahko nagibajo tudi k vrhunskemu športu invalidov.

Peto načelo je načelo bogatenja z vsesplošnimi znanji, kjer se udeleženci spoznajo tudi z drugimi področji vedenj. Preko delavnic, ki se odvijajo v taboru se spoznavamo z različnimi temami, ki nam pomagajo k improvizaciji, iznajdljivosti in ustvarjalnosti v življenju. Na ta način vsekakor povečamo kvaliteto oz. obogatimo splošno znanje slepih.

Šesto zadnje pomembnejše načelo pa je pokazati mladim na kakšen način lahko preživljajo počitnice pestro, aktivno in zdravo v vseh letnih časih (pomlad, jesen, zima, poletje). Predstavimo jim tudi možnost preživljanja aktivnih počitnic v vseh starostnih obdobjih. Večkrat jim omenimo možnost kasnejše organizacije taborov za mlade družine z majhnimi otroki, kjer se bodo tudi sami, kot starši poizkusili v organizaciji in animiranju svojih otrok v podobnih vodenih aktivnostih. Sami pa bodo lahko obnovili tudi svoje sposobnosti v aktivnostih in navezali nova družinska poznanstva.

ZAHVALA TISTIM, KI NAM STOJIMO OB STRANI

Za uspešne izvedbe že izpeljanih tradicionalnih taborov naj se najprej zahvalim vsem voditeljem skupin in delavnic ter moji zvesti pomočnici Katjuši K. Zahvalil bi se pa tudi Zavodu za slepo in slabovidno mladino, Zvezi društev slepih in slabovidnih, Zvezi za šport invalidov Slovenije, Zavodu za šport Škofja Loka, Zvezi za šport otrok in mladine Slovenja, Gostišču Jelen, Alpini Žiri, CSS in vsem MDSS-jem, ki nam s svojimi sredstvi in dobrinami skušajo pomagati k lažjim izvedbam taborov. Zahvalil bi se pa tudi Zvezi kranjskih tabornikov, Šport hotelu na Pokljuki in planinskim kočam kjer smo nastanjeni in kjer njihovo osebje prijazno poskrbi za naše posebne potrebe. Mislim, da se moji zahvali lahko pridruži vseh aktivnih in neaktivnih 120 članov ŠDSS in vas pozdravljamo do prihodnjih naših aktivnosti. V avgustu gremo z mini odpravo po Kamniških Alpah, v marcu prihodnjega leta pripravljamo zimski tabor na Pokljuki in pa ponovno v Juliju poletni tabor na Kolpi. Takrat se ponovno oglasimo.

Predsednik ŠDSS: Gregor Habjan, prof.spec.švz